

GET A LIFE - GET A BEARDIE!

PARTACOLLIE

PARTACOLLIE

HISTORIA

PARTACOLLIEEN historia on jäänyt osin arvoitukseksi, mutta samantyyppisten koirien tiedetään paimentaneen lampaita ja ajaneen karjaa Skotlannissa jo vuosisatojen ajan. Näiden rodun kantakoirien määrä ei koskaan ollut kovin suuri. Ne olivat karun ylänköalueen karjan- ja lampaanomistajien kasvattamia paimenkoiria, jotka olivat sopeutuneet valitsemiin olosuhteisiin ja kykenivät työskentelemään itsenäisesti. Niiden jalostuksessa oli otettu huomioon vain työkyky, mutta vähitellen myös kannan ulkomuoto oli yhtenäistynyt. Koirien omistajat eivät kuitenkaan olleet kiinnostuneita näyttelyttämään koiriaan ja rotu säilyi melko tuntemattomana, mutta arvostettuna paimenkoirana.

Laajempi kiinnostus rotua kohtaan heräsi vasta Gwen Olive Willisonin ryhdyttyä elvyttämään melko pienilukuseksi käynyttä kantaa 1950-luvulla. Hänen määrätietoisien jalostustyönsä ansiosta yksilöiden määrä ja rodun suosio seurakoirana lisääntyivät. Rotu levisi varsin pian myös Brittein saarten ulkopuolelle.

Suomeen ensimmäinen partacollie tuotiin vuonna 1957, minkä jälkeen rotu yleistyi varsin nopeasti. Vuonna 1971 partacollielle perustettiin rotua harrastava yhdistys, Suomen Partacolliet ry. Rotujärjestöoikeudet SKL myönsi vuonna 1978. Vuonna 1994 yhdistys hyväksyttiin Suomen Palveluskoiraliiton jäseneksi. Vuoden 2006 loppuun mennessä Suomessa on rekisteröity yhteensä 4883 partacollia ja jäseniä yhdistyksellä n. 400.

■ PARTACOLLIE

Nimen loppuosa on peräisin lammasrodulta, joka hiilenmustan naaman takia tunnettiin nimellä 'coaley'. Näitä lampaita paimentaneita koiria kutsuttiin yleisesti collieiksi. Eri puolilla Skotlantia työskennelleet paimenkoirat kuitenkin erosivat ulkonäöltään ja paimennustavaltaan niin selvästi toisistaan, että nimeen liitettiin usein tarkentavia määreitä. Ylänköalueen rinteillä työskennelleitä ja muita pitkäturkkisempia koiria kutsuttiin ylämaan collieiksi, karvaiseksi vuoristolaiseksi, partasuseiksi collieiksi tai vain pelkästään parraksi. Vasta 1900-luvun alussa rodun nimeksi vakiintui bearded collie. Sen suomennos partacollie otettiin virallisesti käyttöön vasta vuonna 1983. Lempinimi 'partis' on ollut käytössä siitä lähtien, kun rotu tuotiin Suomeen.

PARTACOLLIE

LUONNE JA KÄYTTÄYTYMINEN

Ensivaikutelma partiksesta on eloisuus ja iloisuus. Partacollie on luonteeltaan vilkas, itsevarma, utelias ja oppimiskykyinen. Paimenkoiraroduille tyypillisesti se on perusluonteeltaan ystävällinen, seurallinen ja ympäristöstään kiinnostunut. Se on vielä aikuisenakin aina valmis toimintaan, oli sitten kyse ulkoilusta, leikistä tai koulutuksesta. Toisinaan rodulle ominainen vilkkaus ja temperamentti voivat jopa luoda virheellisen mielikuvan levottomuudesta ja keskittymiskyvyttömyydestä.

Useimmat partacollit ovat luonteeltaan pehmeitä eli ne muistavat epämiellyttävät kokemukset pitkään ja pyrkivät vastaisuudessa välttämään samaan tilanteeseen joutumista. Välin luonteeltaan selvästi pehmeät yksilöt reagoivat herkästi myös voimakkaisiin ääniin, joka ei ole tietenkään liiallisena toivottavaa.

Säänkestävyydestään huolimatta partacollien tulee saada asua yhdessä perheen kanssa. Sitä ei voi pitää pitkään tarhassa tai juoksu-langassa edes toisten koirien seurassa. Sosiaalisena rotuna se tulee toimeen näiden kanssa, mutta kaipaa ihmisten seuraa. Partis tulee toimeen myös lasten kanssa, mutta rotu ei vilkkauden ja työlään turkin vuoksi sovellu pelkästään lapsen seuraksi hankituksi lemmikiksi. Se vaatii määrätietoisin kotikasvatuksen ja peruskoulutuksen, johon myös perheen aikuisten on sitouduttava.

Aikuisen koiran käytökseen vaikuttavat perityn luonteen lisäksi sen saama kasvatus ja kokemukset. Pennun tulee saada turvallisten ja positiivisten kokemusten kautta itseluottamusta, jotta se kehittyy iloiseksi ja tasapainoiseksi perheenjäseneksi. Heti kun pennun

rokotukset ovat kunnossa, on sitä ryhdyttävä totuttamaan erilaisiin ympäristöihin, muihin koiriin ja vieraisiin ihmisiin. Ensimmäiset kävelylenkit kannattaa suunnata rauhallisille alueille ja siirtyä niistä vasta vähitellen meluisampaan ja vilkkaampaan ympäristöön. Liian voimakkaat kokemukset ovat pennusta pelottavia, eikä harjoituksen tulos ole silloin toivottu.

Pentu on vastaanottavainen ja oppivainen 8-12 viikon iässä, joten ensimmäiset viikot uudessa kodissa vaikuttavat paljon sen kehitykseen. Vietä pennun kanssa mahdollisimman paljon aikaa ja mikäli perheessä on muita lemmikkejä, varaa aikaa kahdenkeskisiin hetkiin pennun kanssa. Pieni pentu ei vielä tiedä mikä on sallittua ja mikä ei. Uuden perheen on yhteisten sääntöjen pohjalta opetettava se lempeästi, kärsivällisesti ja johdonmukaisesti toivotuille tavoille.

Pentu ei ymmärrä annettuja käskyjä ennen kuin se oppii tietyn sanan ja toiminnan välisen yhteyden. Käytä opetettavista asioista aina tarkalleen samaa nimitystä, sillä koira ei tunnista käskyjä 'irti' ja 'anna tänne' samaksi asiaksi. Äänen voimakkuuden korvaaminen eri sävyillä ja painotuksilla tekee koulutuksesta miellyttävämpää. Käyttämällä ystävällistä ja innostavaa ääntä, toistamalla sanan ja toiminnan välisen yhteyden riittävän usein ja palkitsemalla oikean toiminnan välittömästi, pääset nopeimmin tuloksiin ja uuden oppimisesta tulee pennulle iloinen asia.

PARTACOLLIE

LUONNE JA KÄYTTÄYTYMINEN

■ PAIMENENKOIRA

Koiranjalostuksen tavoitteena on rodun ulkonäön ja luonteen säilyttäminen sellaisena, että se kykenee alkuperäiseen työhönsä, vaikka siihen ei tosiasiallista tarvetta olisikaan. Partacollielle tyypillinen paimennustapa, lauman painostaminen liikkeelle äänekkäästi haukkuen ja lampaita vasten hyppien, näkyy edelleen käytöksessä. Monilla partiksilla on edelleen voimakas paimennusvietti ja se voi ilmetä mm. lasten, polkupyörien, mopojen ja autojen jahtaamisena. Nuoren koiran tulee saada riittävä tottelevaisuuskoulutus, jotta liiallinen paimennushalu ei aiheuta vaaratilanteita. Paimennusvietti ei katoa koulutuksen myötä ja se saadaan tarvittaessa herätettyä uudelleen, jos koiran kanssa halutaan kokeilla eläinten paimennusta. Suomessa partacolliet eivät valitettavasti saa osallistua virallisiin paimennuskokeisiin, mutta mm. Ruotsissa on useita paimennuksen perusradan suorittaneita partacollieita.

Partacollie on monipuolinen harrastuskoira. Rodulla on oikeus osallistua palveluskoirakokeisiin.

■ HARRASTUKSET

Partiksen luonteenpiirteisiin kuuluu paimenkoirille ominainen taipuisuus ja toiminnanhalu. Se tarvitsee runsaasti liikuntaa ja virikkeellistä toimintaa. Koulutuksessa ei tarvita kovia otteita vaan mielikuvitusta, kärsivällisyyttä ja runsaasti kehuja. Älykkyytensä, yhteistyöhalukkuutensa ja vilkkautensa vuoksi partis oppii asioita nopeasti ja helposti, kun se vain saa oikein tehdessään riittävästi positiivista palautetta. Partacollie on harrastuskoirana monipuolinen. Yksilöiden luonteissa on kuitenkin eroja ja edellytykset harrastamiselle niiden mukaiset. Rodussa on agility- ja tottelevaisuusvalioita ja näissä lajeissa partikset ovat kilpailleet myös maajoukkueetasolla. Monien partisten kanssa harrastetaan pelastus- ja palveluskoiralajeja, mutta vain muutama koira on osallistunut virallisiin kokeisiin. Valitettavan usein kilpailuharrastuksen estää rodun taipumus ääniherkkyyteen ja palveluskoirakokeiden tottelevaisuusosuuden aikana ammuttavat starttipistoolin laukaukset. Jos siis olet kiinnostunut palveluskoiralajeista, kannattaa pentua valitessa tutustua tarkoin sen vanhempien luonteisiin ja kilpailutuloksiin. Vanhempien luonteen perusteella voidaan ennustaa jonkin verran myös pennun luonneominaisuuksia.

PARTACOLLIE TERVEYS

Partacolliet on rotuna verrattain terve. Yleisesti ottaen koiria aikaisemmin vaivanneet tartuntataudit ja puutostilat ovat rokotusten ja parantuneen ruokinnan ja hoidon myötä vähentyneet ja synnynnäisten heikkouksien, kehityshäiriöiden ja vanhuusiän vaivojen merkitys on lisääntynyt aivan kuten ihmisilläkin. Kaikilla roduilla esiintyy jossain määrin sydän- ja aineenvaihduntaelinten sairauksia, luuston ja nivelten ongelmia, kasvaimia, immunologisia sairauksia, allergiasta johtuvia iho- ja suolisto-oireita sekä erilaisia tulehduksia. Aiheesta on saatavilla lisätietoa kirjoista, joissa kerrotaan eri sairauksien oireista ja hoitotoimenpiteistä. Koiran hoitoa ei kuitenkaan tule jättää niiden varaan, vaan kannattaa mieluummin kääntyä turhaan eläinlääkärin puoleen kuin vaarantaa koiran terveys.

Lonkka- ja kynnärnivelen kasvuhäiriö

Partacolliet kuuluu Suomen Kennelliiton laatimaan periytyvien vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan (PEVISA). Ohjelman mukaan pentujen isällä ja emällä tulee olla ennen astutusta annettu lonkkakuvauslausunto. Jos kuvaustulos on astetta C (lievä kasvuhäiriö) huonompi, ei koiran jälkeläisiä rekisteröidä Suomen Kennelliitossa. Lisäksi pentueen vanhempien kynnärnivelet tulee olla tutkittu viimeistään ennen pentujen rekisteröintiä, tutkimustulos ei vaikuta rekisteröintiin. Rotujärjestö kuitenkin suosittelee, ettei jalostukseen käytettäisi yksilöä, jonka kynnärät ovat huonommat kuin I-aste (lievät muutokset). Pentua valittaessa kannattaakin ehdottomasti kysyä vanhempien ja näiden lähisukulaisten terveystutkimustuloksia.

Lonkkanivelen kuvaustulos A tarkoittaa, että ne ovat täysin normaalit ja terveet. B-asteen

lonkissa olevat muutokset ovat niin vähäisiä, että on vaikea arvioida onko lonkka terve vai erottuuko siitä jokin pieni muutos. C-aste tarkoittaa niin lievää kasvuhäiriötä, ettei se todennäköisesti tule vaivaamaan koiraa sen elinaikana. Selviä kasvuhäiriöitä ovat aste D (keskivaikea kasvuhäiriö) ja aste E (vaikea kasvuhäiriö).

Yleisimpiä lonkkanivelen kasvuhäiriön aiheuttamia oireita ovat ontuminen ja vaikeus nousta makuulta levon ja rasituksen jälkeen. Myöhemmin koira alkaa siirtää painoa enemmän eturaajoilleen ja lonkkanivelen liikerata pienenee. Vanhemmiten koira voi kärsiä kivuliaasta nivelen rappeutumisesta ja nivelrikosta. Oireita voidaan lievittää välttämällä nivelen liiallista rasitusta, huolehtimalla hyvästä lihaskunnosta, pitämällä paino kurissa ja eläinlääkärin määräämillä särkylääkkeillä. Kasvuhäiriö diagnosoidaan röntgenkuvausella ja virallinen lausunto voidaan antaa koiran täytettyä vuoden. Olka- tai kynnärnivelen nivel- tai kasvuruston luutumishäiriössä heikosti luutunut rusto rapautuu vähitellen ja siitä voi jopa irrota kappaleita. Jo 4 - 7 kuukauden ikäinen pentu voi oireilla ontumalla, mutta usein vaiva ilmenee vasta ikääntymisen myötä. Oireita voidaan lievittää samoin keinoin kuin lonkkanivelen kasvuhäiriön oireita, vakavat tapaukset vaativat leikkaushoidon. Jos partacolliella todetaan jokin perinnölliseksi katsottu sairaus, esimerkiksi lonkkanivelen kasvuhäiriön aste D tai E tai kynnärnivelen kasvuhäiriö aste II tai III, tulisi kasvattajan kuluttajansuojalain mukaan palauttaa osa kauppahinnasta. Rotujärjestön jalostusohjesääntö suosittaa määräksi kolmasosaa penusta maksetusta hinnasta.

Muut tutkimussuosituks

Jalostusohjesääntö suosittelee tutkituttamaan vanhemmat myös silmäsairauksien varalta. Silmäsairaudet ovat rodulla kuitenkin harvinaisia.

Immuunisairaudet

Partacolliella on viime vuosina havaittu yksittäisiä tapauksia, joissa koiran elimistön puolustusmekanismi on kääntynyt itseään vastaan aiheuttaen hylkimisreaktion. Tällaisia autoimmuuneiksi luokiteltavia sairauksia on parisenkymmentä ja niitä esiintyy kaikilla roduilla. Roduittain voidaan kuitenkin nimeä aina muutama sairaus, joita esiintyy muita enemmän. Partiksilla ne ovat Addisonin tauti ja immuunivälitteinen hemolyyttinen anemia (IMHA) sekä Symmetrical Lupoid Onychodystrophy eli SLO (kynnet tuhoava sairaus). Kaikki ovat vakavia sairauksia, jotka on vaikea havaita ja diagnosoida ennen vakavien oireiden ilmaantumista. Autoimmuunisairauksien taustalla on monimutkaisia mekanismeja, jotka ovat vielä osin tuntemattomia. Useimpiin immuunisairauksiin on nykyisin saatavana lääkehoitoa. Suomen Partacolliet ry kannattaa meneillään olevaa Helsingin Yliopiston geenitutkimusta ja on kannustanut erityisesti kaikkia autoimmuunisairaiden koirien omistajia antamaan näyteen koirastaan tutkimukseen. Joskus tulevaisuudessa voisi olla siten mahdollista saada geenitesti myös autoimmuunisairauksille.

■ AIKUINEN PARTIS

Myytävät partikset ovat yleensä pentuja, mutta joskus välityksessä on myös uutta kotia etsiviä aikuisia..Ne ovat yleensä terveitä ja mukavia perhekoiria, josta edellinen perhe joutuu luopumaan muuttuneen elämäntilanteen tai puhjenneen allergian vuoksi. Tällaisesta koirasta tiedät heti millaisen lemmikin itsellesi saat. Sen tausta on kuitenkin muistettava tarkistaa vähintään yhtä huolellisesti kuin pennun.

Jos kiinnostuit tästä vaihtoehdosta, ota yhteys pentuvälittäjään. Pentuvälitys pitää listaa myös uutta kotia etsivistä aikuisista koirista. Osa aikuisista on väliaikaisessa sijoituksessa, usein kasvattajan luona. Aikuisen koiran hinta riippuu pennun tavoin myyjän ja ostajan välisestä sopimuksesta. Kaupasta tulee sopia kirjallisesti ja tehdä omistajanvaihdoksesta ilmoitus Suomen Kennelliiton ylläpitämään rekisteriin.

PARTACOLLIET

ULKOMUOTO JA TURKINHOITO

Luonteen tavoin partacollien ulkomuoto on muovautunut vähitellen tarkoitukseensa sopivaksi. Rotuna partis on keskikokoinen ja sukupuolet erottuvat kooltaan selvästi toisistaan. Narttujen säkäkorkeus on 51–53 cm ja urosten 53–56 cm. Partis on runsaan turkinsa alla varsin solakka ja harvoin kookkaimmatkaan yksilöt painavat yli 30 kg. Vaativassa maastossa työskennelleen koiran tuli olla rakenteeltaan kestävä ja riittävän voimakas. Korkeuttaan pidempi runko teki kivikoissa ja purojen halkomissa rinteissä liikkuneista paimenkoirista ketteriä. Niiden tuli kyetä etenemään vaikeakulkuisessa maastossa vaivattomasti ja nopeasti pitkiä matkoja ja edelleenkin partacollie liikkuu pitkin ja vaivattomin askelin.

Kaikki ulkoiset ominaisuudet eivät kuitenkaan selity alkuperäisellä käyttötarkoituksella. Rotua jalostettaessa on toisia ominaisuuksista korostettu muita enemmän. Esimerkiksi nykyisillä partacollieilla on usein huomattavasti runsaampi ja pidempi turkki kuin alkuperäisillä työkoirilla. Nykyään rotumääritelmä kieltää turkin trimmauksen, mutta työkoirien turkki luultavasti kerittiin samalla kuin lamppaiden. Karva jätettiin kuitenkin kohtuullisen pitkäksi, sillä työskentelyolosuhteet olivat usein kylmät ja kosteat.

Runkoa peittää kaksinkertainen karva: pehmeä alusvilla lämmittää ja karkea peitinkarva suojaa kosteudelta. Pääväriltään turkki voi olla musta, ruskea, sininen tai hiekanvärinen. Yleensä päässä, rinnassa, niskassa, raajoissa ja hännänpäässä on valkoiset merkit, mutta ne voivat puuttua osittain tai kokonaan. Rotumääritelmä asettaa rajat vain valkoisten merkien enimmäiskoolle. Kohdissa, joissa

valkoiset merkit yhdistyvät pääväriin, voi olla ruskeat tan-merkit.

Partiksen turkki käy läpi monta vaihetta ennen kuin se on valmis. Lähes kaikilla partiksilla on perimässään haalentumistekijä, jonka vaikutuksesta turkin pääväri vaaleenee. Pentuvärin haalistuminen ei ole harvinaista muillakaan roduilla, mutta turkin tummuminen uudelleen on poikkeuksellista. Värin haalistuminen alkaa muutaman kuukauden iässä ja turkki on vaaleimmillaan 1-1,5 vuoden iässä. Mustana syntynyt koira voi tuolloin olla hyvin vaalean harmaa ja ruskeana syntynyt lähes valkoinen. Vähitellen turkki alkaa tummua uudelleen ja saa lopullisen sävyn vasta kuukausia myöhemmin. Haalistumisen asteella ei ole yhteyttä lopullisen sävyn kanssa. Perusväriltään sininen koira voi aikuisena olla tummempi kuin vaaleaksi jäänyt musta. Koiran perusvärin pystyy kuitenkin aina erottamaan pigmentin ja silmien väristä. Turkista ei tule koskaan täysin tasaväristä, pohjavilla on päällysturkkia vaaleampaa ja jopa yhdestä karvasta voi erottaa eri tummuusasteita.

Valkoisten merkien esiintymisalueet ja koko näkyvät parhaiten pentuna. Silloin tällöin syntyy pentuja, joiden valkoiset merkit ovat liian suuret tai ne sijaitsevat väärässä paikassa. Ne saattavat aikuisena näyttää virheettömiltä, sillä pitkät turkki peittää värien rajan. Värivirheelliset koirat eivät kuitenkaan ole jalostuskelpoisia, joten kasvattajat myyvät ne hieman halvemmalla. Rekisteröitynä rotukoirana tällainen yksilö voi kuitenkin osallistua kaikkeen muuhun harrastustoimintaan, vaikka voimakas ylivalkeisuus estää näyttelymenestyksen.

PARTACOLLIE

ULKOMUOTO JA TURKINHOITO

Musta väri on yleisin. Aikuisella sävy voi vaihdella hiilenharmaasta hopeanharmaaseen. Silmät ovat tumman ruskeat ja pigmentti musta.

Ruskean sävy voi vaihdella kellertävästä syvään punaruskeaan. Silmät ja pigmentti ovat ruskeat.

Sinisen koiran perimässä oleva laimentumistekijä on muuttanut mustan perusvärin harmaaksi. Silmät ovat keskiruskeat ja pigmentti sinertävän harmaa.

Hiekka on väreistä harvinaisin. Laimentumistekijän vaikutuksesta turkki ja pigmentti ovat hyvin vaalean ruskeat ja silmät lähinnä meripihkan sävyiset.

Pitkä turkki vaatii säännöllistä hoitoa ja partis on totutettava hoitotoimenpiteisiin jo pentuna. Pentukarva alkaa vaihtua noin yhdeksän kuukauden iässä ja vaihtuminen voi jatkua 18 kuukauden ikään saakka. Täysin valmis turkki

on vasta noin kolmen vuoden iässä. Pehmeä pentukarva on runsasta ja se on harjattava viikoittain, ettei irronnut pohjavilla pääse takertumaan päällyskarvoihin ja huopaantumaan. Aikuisilla pohjavillan määrä ja laatu

PARTACOLIET

ULKOMUOTO JA TURKINHOITO

ratkaisevat paljonko karvaa irtoaa ja kuinka helposti turkki takkuuntuu. Turkin kuntoon ja helppoahoitoisuuteen vaikuttavat myös koiran yleiskunto ja terveydentila.

Harjaus

Jos et ole aiemmin omistanut pitkäturkkista koira, pyydä kasvattajaa opettamaan oikea harjaustekniikka. Sen harjoittelu ja pennun totuttaminen turkinhoitoon tulee aloittaa mahdollisimman varhain, muutama kevyt harjanveto kerrallaan. Koira on paras harjata sen maastessa kyljellään. Näin turkkiin saa tehtyä jakauksia ja jokainen kohta tulee käsitellyksi. Harjan piikkien on ulotuttava joka vedolla ihoon saakka, jotta myös pohjavilla selviää. Takut selvitetään varovasti kammaten ja pitäen toisella kädellä kiinni takun tyvestä. Kookkaammat takut voi ensin leikata varovasti halki pituussuuntaan, jolloin ne aukeavat helpommin. Kampaa käytetään myös herkkien ja helposti takkuuntuvien alueiden: mahanalusten, korvantaustojen, kinaloiden, nivusten ja varpaanvälien käsittelyyn. Koko koira ei kannata kammata, sillä tiheä kampa poistaa liikaa pohjavillaa.

Oikeat hoitovälineet ovat lähes yhtä tärkeitä kuin oikea tekniikka. Hyvä harja ei revitä turkkia ja siinä on joustavalla tyynypohjalla päästään pyöristetyt, nupittomat metallipiikit tai luonnonharjakset. Hyvä harja on melko kallis, mutta se on kestävä ja osoittautuu käytössä nopeasti hintansa arvoiseksi. Myös kamman piikkien tulee olla päästään pyöristetyt, jotta ne eivät vahingoita ihoa. Harjauksen aikana turkkia on hyvä kostuttaa suihkepullon avulla, jotta turkki ei katkeile ja sähköisty. Veden joukkoon voi tarvittaessa lisätä hieman hoitoainetta. Likaista ja märkää turkkia ei pidä

harjata, sillä karva katkeilee ja turkista tulee epäsiisti.

Pesu

Partacollieta ei tarvitse pestä kovin usein, mutta sadesäällä jalat ja mahakarvat joutuu huuhtelemaan jokaisen ulkoilukerran jälkeen. Lisäksi turkkiin tarttuu heinää, siemeniä ja risuja, jotka täytyy poistaa lenkin jälkeen. Samalla kannattaa tarkistaa, ettei hännän alle ole tarttunut ulostetta. Myös parta ja urosten vatsanalus tulee pestä säännöllisesti. Muut osat pestään vain niiden ollessa likaiset. Jos viet koiran näyttelyyn, kannattaa se pestä jo viikkoa aiemmin. Silloin karva ei vaikuta näyttelypäivänä liian lentävältä tai pehmeältä. Usein näyttelyäkin varten riittää vain koiran valkoisten osien pesu.

Partacollien pesuun tulee käyttää mietoja koirille tarkoitettuja tuotteita ja laimentaa ne vedellä. Pesu tehdään osa kerrallaan, ettei shampoo ehdi kuivattaa turkkia ja ärsyttää ihoa. Pesun jälkeen turkki huuhdellaan huolellisesti ja siihen laitetaan takkuuntumista ja sähköisyyttä vähentävää hoitoainetta. Hoitoaineen annetaan vaikuttaa vähän aikaa ja turkki huudellaan hyvin. Liika vesi puristellaan ensin varovasti pois ja sen jälkeen turkki kuivataan paksulla pyyhkeellä tai imuliinalla. Lopuksi turkki kuivataan hiustenkuivaajalla miedolla lämmöllä. Hiustenkuivaajan käyttö ei ole välttämätöntä, mutta erityisesti talvella se estää koiran vilustumisen. Samalla turkista tulee pöyheä ja suora.

PARTACOLLIET

PENNUN HANKINTA

Koiran hankintaa pitää harkita huolella, sillä valitsethan itsellesi perheenjäsenen 10–15 vuodeksi. Ensimmäistä koiraa hankittaessa tulee harkita erityisen tarkkaan kaikki koiranpitoon liittyvät hyvät ja huonot puolet. Koiran olemassaolo vaikuttaa yllättävän paljon koko perheen elämään, joten kaikkien on yksimielisesti hyväksyttävä sen hankkiminen. Rotu pitäisi valita huolella perheen toiveiden ja rerssien mukaan. Valinnassa on otettava huomioon myös koiran tarpeet ja on harkittava rehellisesti pystytäänkö niistä huolehtimaan. Jos perheessä on syytä epäillä allergiaa, kannattaa sen laatu selvittää tarkoin ennen pennun hankkimista.

Lemmikkieläimistä koira on yksi vaativimpia ja se tuo elämään selviä rajoituksia. Ei riitä, että tämänhetkinen elämäntilanne sallii pennun hankinnan, vaan koiraan tulee sitoutua sen koko eliniäksi. Koiran myötä päivärytmi pakostakin muuttuu. Alun perin työkoiriksi jalostetut energiset rodut vaativat joka päivä pari tuntia ulkoilua, myös sateella ja pakkasella. Pitkäturkkisilla roduilla tassujen pesuun ja turkinhoitoon menee aikaa. Lisäksi kaikki koirat likaavat enemmän tai vähemmän elinympäristöään, mikä vaatii omistajalta kärsivällisyyttä tai suurta siivousintoa.

PARTACOLLIET

PENNUN HANKINTA

Erityisesti nuorelle koiralle tulee olla reilusti aikaa, sillä tuolloin vietetty aika vaikuttaa suuresti sen kehitykseen. Jo pennulle on opetettava kuinka sen toivotaan jatkossa käyttäytyvän ja koko perheen on oltava johdonmukaisia koiran koulutuksessa ja koiran käsittelyssä.

Uros vai narttu?

Ennen ostopäätöstä on hyvä miettiä, kumpaa sukupuolta haluaa koiran olevan. Partacollieilla nartun ja uroksen kokoero on selvä ja luonteissa saattaa olla eroja. Jokainen koira on kuitenkin oma yksilönsä ja yleistyksien tekeminen luonne-eroista on vaikeaa. Nartut saavuttavat sukukypsyuden noin 10 kuukauden iässä, minkä jälkeen niille tulee kiima eli juoksu keskimäärin 7 kuukauden välein. Hormonaalinen toiminta voi aiheuttaa herkempiä kausia ja osa nartuista on taipuvainen valeraskauksiin. Narttu voi tulla kantavaksi vain kiiman aikana ja tällöin narttua on mahdollista erityisen tarkoin, jotta vältytään ns. vahinkopentueilta. Vastoin vanhaa uskomusta nartun terveyden kannalta ei ole välttämätöntä teettää sillä yhtään pentuetta. Päinvastoin synnytykseen liittyy aina riskejä ja vain osa koirista täyttää jalostuskoirille asetetut vaatimukset. Suomen Partacolliet ry:n nimeämät jalostusneuvojat opastavat veloituksetta kaikissa partacollieiden lisääntymiseen liittyvissä asioissa.

Partisurokset ovat yleensä luonteeltaan tasaisempia, mutta saattavat olla hieman narttuja riehakkaampia. Uroksilla hormonaalinen toiminta vaikuttaa käytökseen toisia uroksia kohtaan ja ulkoiluttajalta vaaditaan kärsivällisyyttä uroksen nuuskiessa ja merkityksessä revii-rinsä jokaisella lenkillä.

Rotujärjestön pentuvälitys

Suomen Partacolliet ry:n pentuvälitys palvelee veloituksetta jäseneksi liittyneitä kasvattajia ja kaikkia partiksen hankinnasta kiinnostuneita. Välitykseen hyväksytään vain ne pentueet, joiden vanhemmat täyttävät rotujärjestön jalostusohjesäännön vähimmäisvaatimukset: koira on hyväluonteinen, terve ja hyväkuntoinen, astutusohjelmällä vähintään 1,5 vuoden ikäinen ja sillä on näyttelyn laatu-arvostelusta kaksi "erittäin hyvä" mainintaa eri tuomareilta. Jalostukseen käytettävän koiran tulee olla lonkkakuvattu ja mikäli käytetään lievää lonkkanivelen kasvuhäiriötä sairastavaa koiraa (C), on sen oltava muotovalio ja toisen osapuolen lonkkien korkeintaan rajatapauksia (B). Lisäksi vanhempien tulee olla kyynärkuvattu ja terveiksi todettuja. Mikäli käytetään jalostukseen koiraa, jolla on kyynärnivelen kasvuhäiriö aste 1, on toisen osapuolen oltava kyynärpäältäään terve (0/0). Lisäksi suositellaan, että vanhemmat on tutkittu perinnöllisten silmänsairauksien varalta, ja että ne olisi luonnetestattu.

Ennen pennun valintaa kannattaa hankkia mahdollisimman paljon tietoa rodusta ja koiranhoidosta. Rotujärjestöön kannattaa liittyä hyvissä ajoin, sillä jäsenlehdessä on runsaasti tuoretta tietoa rodusta ja mahdollisesti myös pentueiden vanhemmista. Pentuvälittäjä ei saa kertoa mielipiteitään tarjolla olevista pentueista, mutta antaa pyydettyä tietoa vanhempien ja sukulaisten virallisista terveys-tutkimuksista, näyttelymenestyksestä sekä mahdollisista koetuloksista.

Pennun valinta

Ota yhteys kasvattajaan heti löydettyäsi kiinnostavan pentueen, sillä usein pennut

PARTACOLLIE

PENNUN HANKINTA

Alle luovutusikäinen musta pentu.

varataan jo ennen luovutusikää. Varaus vastaamaan moniin perhettä ja sen elämäntilannetta koskeviin kysymyksiin. Niiden avulla kasvattaja pyrkii varmistamaan ostajaehdokkaan kyvyn huolehtia pennusta. Mieti myös itse valmiiksi kysymyksiä mm. pentujen vanhemmista ja pentueen hoidosta. Pennun valintaa ei kannata tehdä kevein perustein ja aina toivottu pentu ei löydy ensimmäisellä yrityksellä.

Pennun valinta helpottuu, jos etukäteen selvittää itselleen millaisia ominaisuuksia koiralaan toivoo olevan. Vaikka tarkoituksena ei olisi etsiä näyttely- tai harrastuskoiraa, kannattaa eri vaihtoehtoihin tutustua huolella. Tarjolla on ominaisuuksiltaan ja ulkomuodol-

taan erilaisia pentuja. Koiriin ja kasvattajiin voi tutustua mm. näyttelyissä ja kokeissa, joissa rodusta saa parhaimmillaan monipuolisen kuvan. Jos vaadit koiraltasi jotain tiettyä ominaisuutta, kannattaa varautua odottamaan sopivaa pentua jonkin aikaa. Kukaan ei kuitenkaan pysty varmuudella sanomaan millainen aikuinen pennusta kehittyy. Siitä ei välttämättä tule aivan sellaista kuin toivoit, mutta sillä on oikeus onnelliseen elämään juuri sellaisena kuin se on. Myös omistaja pystyy jossain määrin vaikuttamaan pennun ominaisuuksien kehittymiseen.

Seuraavaksi kannattaa kiinnittää huomio kasvattajaan ja tutustua eri vaihtoehtoihin ennen lopullista valintaa. Vastuuntuntoinen kasvattaja tuntee rodun, asettaa kasvatus-työlleen korkeat tavoitteet ja pyrkii tekemään jalostustyötä mahdollisimman hyvillä koirilla. Vastuuntuntoiset kasvattajat eivät kuitenkaan helpolla myy koiriaan, vaan haluavat koiran saavan parhaan mahdollisen kodin. Heille koirien tulevaisuus on tärkeää ja toisinaan he haluavat tiettyjen kasvattiensa osallistuvan näyttelyihin ja/tai kokeisiin. Ole siis rehellinen, jos haluat koiran ainoastaan perheen lemmikiksi. Myös hyvissä pentueissa on yksilöitä, joista ei koskaan tule näyttelytähtiä, mutta ovat muuten erinomaisia lemmikkejä. Kasvattaja voi velvoittaa omistajat tutkittamaan koiran perinnöllisten sairauksien varalta. Tutkimuksiin kannattaa kustannuksista huolimatta suhtautua myönteisesti, sillä on hyvä tietää koiran terveydentila. Terveystutkimusten avulla myös kasvattaja ja muut rotua harrastavat saavat tärkeää tietoa perinnöllisiksi luokiteltujen sairauksien yleisyydestä rodussa.

PARTACOLIET

PENNUNOSTAJAN MUISTILISTA

1. OTA SELVÄÄ PENTUEEN VANHEMMISTA

Selvitä vanhempien sekä niiden lähisukulaisten terveystulokset sekä kuinka ne ovat menestyneet eri harrastusrintamilla. Vanhempien nimen yhteydessä olevat tittelit kertovat valitettavan vähän. Agilitykilpailuista (AVA) tai tottelevaisuuskokeista (TVA) saadut valionarvot ovat hyvästä näyttelymenestyksestä kertovaa muotovalionarvoa (MVA) harvinaisempia. Tittelin edessä oleva maatumnus kertoo, missä tulokset on saavutettu. Eräät partikset ovat lisäksi läpäisseet käyttäytymiskokeen (BH/BHA) tai saaneet palveluskoirakokeista koulutustunnuksen (JK/HK/VK). Tittelit eivät kuitenkaan periydy, vaan jokaisen on itse ansaittava ne näyttelyissä tai kokeissa.

2. OTA SELVÄÄ AIEMMISTA PENTUEISTA

Mikäli vanhemmilla on aikaisempia pentueita, selvitä millaisia ne ovat terveydeltään, luonteeltaan ja ulkomuodoltaan. Näyttelyarvosteluja, koetuloksia ja terveystutkimuksia voi etsiä rotuyhdistyksen julkaisemista vuosikirjoista, kysyä pentuvälittäjältä tai suoraan kasvattajalta sekä etsiä Kennelliiton ylläpitämästä KoiraNet-tietokannasta. Kysele asioita rohkeasti myös tapaamiltasi rodun harrastajilta, useimmat koiranomistajat kertovat mielellään koiristaan.

3. KÄY KATSOMASSA PENTUJA

Älä tee ostopäätöstä pelkän puhelinkeskustelun pohjalta, vaan sovi tapaamisesta kasvattajan kanssa. Samalla näet pentujen kunnon

PARTACOLLIET

PENNUNOSTAJAN MUISTILISTA

ja käyttäytymisen. Tarkkaile onko emä iloinen ja varma, sillä pennut ottavat mallia sen käytöksestä. Joskus on mahdollista tavata myös pentueen isä. Mikäli päätät jo tässä vaiheessa varata pennun, voit joutua maksamaan siitä käsirahan. Se on yleinen käytäntö, jolla kasvattaja varmistaa, ettei sama henkilö tee useita päällekkäisiä varauksia. Pyydä varausmaksusta kuitti ja kirjalliset ruokinta- ja hoito-ohjeet. Näin ehdit tutustua ohjeisiin jo ennen pennun tuloa ja tehdä tarvittavat valmistelut ja hankinnat.

4. TARKISTA PENNUN TERVEYS

Kasvattaja on saattanut tarkistuttaa pennut eläinlääkärillä ja esittää siitä todistuksen. Kannattaa myös itse tarkkailla ovatko pennut iloisia, leikkisiä ja tulevatko ne reippaasti tervehtimään vierailijoita. Arka ja syrjäänvetäytyvä pentu voi myöhemmin osoittautua hankalaksi lemmikiksi. Tarkkaile ontuuko pentu liikkeessaan, aristaako se jotain ruumiinosaa ja onko se siisti ja hyvin ruokitun näköinen. Kasvattajan luvalla voit nostaa pennun syliisi tarkasteltavaksi, mutta käsittele pentua aina hellin ja varmoin ottein.

PARTACOLIET

PENNUNOSTAJAN MUISTILISTA

5. OTA SELVÄÄ PENTUJEN HOIDOSTA

Kysy kasvattajalta kuinka pentuja ja emää on hoidettu. Kasvattajan päivärytmin noudattaminen helpottaa pennun kotiutumista, eikä ruoansulatus häiriinny ravinnon pysyessä aluksi samana. Ruokavaliota tulee muuttaa asteittain, sillä äkilliset muutokset voivat aiheuttaa ripulia tai ummetusta. Ei myöskään kannata huolestua, jos pentu ensimmäisinä päivinä ikävoi sisaruksiaan ja emäänsä.

Jotkut pennuista ovat jo saattaneet aloittaa sisäsiisteyden harjoittelun, mutta luovutusikäinen pentu tekee tarpeensa usein ja aina ei sinne minne pitäisi. Suhtaudu asiaan kärsivällisesti ja vie pentu ulos aina heti kun se on syönyt, herännyt unesta tai leikkinyt ja kehu pentua aina kun se tekee tarpeensa sallittuun paikkaan. Älä toru pentua vahingoista, palkitseminen johtaa tässäkin asiassa nopeammin ja varmemmin toivottuun tulokseen. Pennun voi olettaa olevan täysin sisäsiisti vasta noin 4-9 kk iässä.

Kasvattajan on tullut madottaa pennut ennen luovutusikää 2-3 kertaa. Useimmat pennut ovat luovutettaessa niin nuoria, ettei niitä ole vielä rokotettu, joten kasvattajan kanssa kannattaa keskustella rokotuskäytännöstä. Lisäksi kasvattaja on saattanut tunnistusmerkitä pennut, sillä kaikilla kokeisiin ja näyttelyihin osallistuvilta koirilla tulee olla tatuointi tai mikrosiru. 1.6.2008 lähtien on kaikkien jalostukseen käytettävien koirien sekä rekisteroitävien pentujen oltava tunnistusmerkityjä. Jos jotain poikkeavaa ilmenee tai kaipaat lisäohjeita, älä vaarana pennun kasvua ja kehitystä, vaan ota heti yhteys eläinlääkäriin tai kasvattajaan.

6. PENNUN HINTA

Pennun hankintahinta saattaa tuntua suurelta, mutta todellisuudessa se on vain pieni osa koiran elinikäisistä ylläpitokustannuksista. Jokaisella eläimellä on oikeus saada riittävää huolenpitoa ja terveydenhoitoa koko elämänsä ajan. Ennen pennun ostoa on siis varmistettava, että resurssit riittävät koiran ruokinnasta, hyvinvoinnista ja terveydenhoidosta huolehtimiseen. Lisäksi pentu tai huo nosti käyttäytyvä aikuinen voi aiheuttaa huomattavaakin vahinkoa omaisuudelle, mitä vakuutukset eivät aina korvaa.

Rotukoirat ovat monirotuisia kalliimpia. Kasvattajalle on ensin koitunut kuluja tarvittavien terveys- ja näyttelytulosten hankkimisesta, narttu on käytetty kantoaikana eläinlääkäriin tarkastuksissa, pikkupentujen monipuolinen ruokinta on kallista, pentujen rekisteröinti ja tunnistusmerkintä aiheuttavat kuluja, ja uroksen omistajakin saa osansa kauppasummasta. Pentujen hinnat vaihtelevat jonkin verran ja voit hyvin kysyä kasvattajalta hinnoitteluperusteista. Yleensä tuontivanhemmat ja näyttelysaavutukset nostavat pentujen hintaa.

Jollain pennuista voi olla rotumääritelmän vastainen virhe, minkä vuoksi sen hinta on muita alhaisempi. Yleisin pikkupennussa näkyvä virhe on sen ylivalkeisuus. Kaikki virheet eivät ole yhtä yksiselitteisiä ja osa selviää vasta pennun varttuessa. Näistä tavallisimpia ovat uroksen kivesvikaisuus ja virheellinen purenta. Urospennun molempien kivesten tulisi olla laskeutuneet jo luovutusikässä. Mikäli ne eivät laskeudu puolen vuoden ikään mennessä, on syytä ottaa yhteys kasvattajaan. On nimittäin todennäköistä, että kives on jäänyt pysyvästi

PARTACOLIET

PENNUNOSTAJAN MUISTILISTA

nivuskanavaan tai vatsaonteloon. Kivesvikaisuus on perinnöllistä, eikä kivesvikaista koiraa saa käyttää jalostukseen. Laskeutumaton kives on alttiimpi saamaan kasvaimia ja se on siksi syytä poistaa viimeistään koiran täyttäessä kaksi vuotta. Purentavirhe on yleensä niin lievä, ettei se vaivaa koiraa, mutta estää sen näyttelykäynnit ja jalostuskäytön.

Mikäli havaitset pennussa virheen, tulee siitä neuvotella välittömästi kasvattajan kanssa. Jos hankit alennettuun hintaan pennun, jolla on näkyvä virhe, tulee hinnanalennuksen syy mainita kauppasopimuksessa. Kasvattaja on voinut rekisteröidä tällaisen pennun EJ-rekisteriin (ei jalostukseen), jolloin sen jälkeläisiä ei rekisteröidä.

7. TEE KIRJALLINEN KAUPPASOPIMUS

Kaupasta tulee aina sopia kirjallisesti Suomen Kennelliiton lomakkeella ja maksuista tulee antaa kuitti. Pennun osto tapahtuu yleensä kertamaksuna, mutta joissain tapauksissa kasvattaja saattaa suostua myymään pennun osamaksulla. Kumpaakin maksutapaa varten on oma kaavake. Sopimukseen kannattaa tutustua huolella ennen allekirjoitusta. Eri-

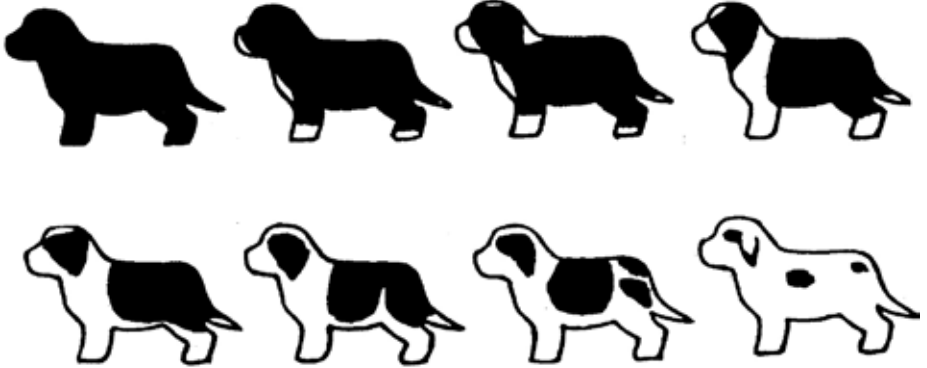
tyisesti myöhemmin ilmenevien vikojen ja sairauksien osalta kauppaehdot ja korvausvastuu ovat monimutkaisia. Toinen tulkinnallisia erimielisyyksiä aiheuttava kohta ovat sopimukseen laitettavat mahdolliset lisäehdot. Näistä kohdista kannattaa aina keskustella kasvattajan kanssa, jotta varmasti ymmärrät niiden sisällön ja velvollisuudet. Muista pyytää mukaasi kopio kaikista tekemistäsi sopimuksista.

Maksun yhteydessä kasvattaja luovuttaa uudelle omistajalle koiran rekisterikirjan. Samalla kun kasvattaja on rekisteröinyt pentueen Suomen Kennelliiton rekisteriin, on hän saanut pentuja varten omistajailmoituksen. Tämä ilmoitus pitää täyttää ja palauttaa Kennelliittoon, jotta ostaja merkitään pennun omistajaksi. Osamaksulla maksettaessa laaditaan aina sekä kauppa- että osamaksusopimus. Pennun omistusoikeus säilyy kasvattajalla, kunnes kaikki osamaksuerät on maksettu. Vasta tämän jälkeen kasvattaja luovuttaa rekisterikirjan koiran haltijalle ja koira merkitään tämän omistukseen.

8. OLE YHTEYDESSÄ KASVATTAJAAN

Kaikissa koiran kehitysvaiheissa on hyvä pitää yhteyttä kasvattajaan. Jos koiran kehityksessä tai kasvatuksessa ilmenee ongelmia, on kasvattaja avainasemassa tuntiessaan pentusi taustan ja rodun erikoisominaisuudet. Hän neuvoo ja opastaa mielellään. Yhteydenpitoon ei kuitenkaan aina tarvita huolia, vaan kasvattaja toivoo kuulevansa myös hyviä ja hauskoja uutisia kasvateistaan.

PARTACOLIET PENNUNOSTAJAN MUISTILISTA

Ylärievin pentujen valkoiset värit ovat sallittuja. Alarievin pennut ovat värivirheellisiä. Korvien on oltava kokonaan värilliset ja silmien värin sisällä.

■ SIJOITUSSOPIMUS

Kasvattaja ei aina voi itse pitää kaikkia koiria, joilla hän toivoo jatkavansa kasvatusystyötä. Tällöin hän saattaa ehdottaa sijoitussopimusta, jossa koiran omistusoikeus säilyy kasvattajalla määrääjän tai kunnes sen jalostusoikeus on käytetty. Sijoitussopimus on aina laadittava Suomen Kennelliiton lomakkeelle. Kaikista järjestelystä tulee sopia kirjallisesti ja molempien osapuolten tulee hyväksyä kaikki sijoitussopimuksen ehdot. Oikeudet, velvollisuudet ja kulujen jakaminen on syytä sopia niin, ettei sopimusta voi tulkita väärin.

Sijoituskoiran ottamista ei tule harkita vain taloudellisista syistä. Pentu ei ole ilmainen, vaan siitä useimmiten joutuu maksamaan vakuusmaksun ja ylläpitokustannukset saattavat olla jopa suuremmat kuin omaksi ostetun koiran. Lisäksi tulee jo ennalta asennoitua siihen, että kaikista koiraa koskevista asioista on päästävä yhteisymmärrykseen kasvattajan kanssa ja koira tulee sopimuksen mukaisesti luovuttaa kasvattajan käyttöön sovittuina ajankohtina mm. näyttelyitä, terveystutkimuksia ja pentutusta varten. Jos taas olet kiinnostunut koiraharrastuksesta syvemmin, saattaa sijoituskoira antaa erinomaisen mahdollisuuden tutustua rotuun ja harrastusmuotoihin kokeneen ja asiantuntevan kasvattajan opastuksella.

PARTACOLLIE

SUOMEN PARTACOLLIEET RY. Tervetuloa mukaan!

Ensimmäiset partacolliet saapuivat maahamme pian sen jälkeen, kun rotu 1950-luvulla virallistettiin Iso-Britanniassa. Vuonna 1971 rodun harrastajat perustivat Suomen Kennelliiton alaisuudessa toimivan yhdistyksen nimeltä Suomen Partacolliet - Finlands Bearded Collies ry. Jäsenmäärän lisääntyttyä sille myönnettiin rotujärjestöoikeudet vuonna 1978.

Rotujärjestön tavoitteena on edistää rodun kehitystä niin, että rotu säilyy mahdollisimman terveenä ja rotutyypillisinä sekä luonteen että ulkomuodon suhteen. Sen tehtäviä ovat partacollien kasvatuksen, jalostuksen ja harrastuskäytön edistäminen, harrastajien tiedottaminen ja rodun tunnetuksi tekeminen. Toiminnan pääpaino on jalostuksen ohjauksessa. Sen tueksi järjestetään näyttelyitä ja kokeita, kootaan koirista jalostuksellista aineistoa sekä julkaistaan näyttelyarvosteluja, koetuloksia, tutkimustuloksia ja erilaisia tilastoja. Rotujärjestö valvoo myös, että sen jäsenten kasvatustyö tapahtuu jalostusohjesäännön mukaisesti. Lisäksi jäsenten käytettävissä on jalostustoimikunta, joka pyynnöstä ohjaa ja neuvoo kasvattajia.

Liittymällä rotujärjestöön saat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Partis-lehden, olet tervetullut hauskoihin tapahtumiin, käytössäsi on rodun asiantuntijat ja saat hyödyllistä erikoistietoa omasta rodustasi.

Rotujärjestöön kannattaa liittyä jo ennen pennun hankintaa, sillä lehden välityksellä on helppo tutustua kasvattajiin ja heidän koiriinsa. Maksuttomasta pentuvälityksestä saat tietoa rodusta ja myytävänä olevista pennuista. Myös yhdistyksen hallitus ja toimihenkilöt ovat käytettävissäsi. Me rotujärjestössä vastaamme mielellämme kaikkiin partista, sen hoitoa ja koulutusta koskeviin kysymyksiisi. Ota yhteyttä!

Jäsenlehdessä on runsaasti erilaisia partiksiin liittyviä artikkeleita ja haastatteluita, tietoja tapahtumista, tuoreimmat uutiset sekä paljon muuta mielenkiintoista luettavaa. Lehdessä löydät myös runsaan valikoiman kerhotuotteita, joista on huvia ja hyötyä koko perheelle. Lisäksi yhdistys julkaisee maksullista vuosikirjaa, josta löytyvät mm. kaikki edellisen vuoden näyttelyarvostelut ja koetulokset. Aluejaostot tarjoavat koulutusta ja yhteisiä ulkoilulenkkejä. Ota rohkeasti yhteyttä heihin - kaipaat sitten turkinhoitovihjeitä, koulutusapua tai mukavaa yhdessäoloa muiden rodun harrastajien seurassa. Heidän yhteystietonsa löytyvät jäsenlehdessä ja internetsivuilta osoitteesta www.kolumbus.fi/suomen.partacolliet/. Olet myös lämpimästi tervetullut mukaan vaikuttamaan yhdistyksen toimintaan, osallistumaan kokouksiin ja tapahtumien järjestämiseen.

PARTACOLLIE

Kotioissa partacollie harvoin näyttää samalta kuin näyttelykehässä.

TOIVOTTAVASTI NÄEMME PARTISTAPAHTUMISSA!

Julkaisija: Suomen Partacolliet ry.

Esitettä voi tilata yhdistyksen toimihenkilöiltä tai tulostaa osoitteesta www.kolumbus.fi/suomen-partacolliet/rotuesite.pdf

Teksti: Anne Saihila ja Heli Aarnisalo; päivitys ja muokkaus 27.11.2007: Nina Janger ja Sari Johansson

Kuvat: Hanna Martikainen ja Johanna Korpijaakko. Ulkoasu: Johanna Korpijaakko.

Jäsenmaksut ovat vuonna 2010:

vuosijäsen	30 euroa
nuorisojäsen (alle 16-v)	20 euroa
perhejäsen (ei omaa lehteä)	5 euroa
ainaisjäsen	405 euroa
liittymismaksu	10 euroa

YHTEYSTIETOJA

JÄSENSIHTTEERI

Henna Hyrkäs

Peltolankaari 3 B 4, 90230 Oulu

040-5746963

hennahyr@mail.student oulu.fi

PENTUVÄLITÄJÄ

Noora Kivilahti 040 539 5752

noora.kivilahti@gmail.com

SUOMEN KENNELLIITTO (klo 9-15)

Neuvonta 09-8873 0360

Jäsenasiat 09-8873 0214

■ Liittyessäsi jäseneksi maksat ensimmäisenä vuonna jäsenmaksun sekä 10 euron liittymismaksun. Sen jälkeen saat vuosittain viitteellisen pankkisiirron jäsenmaksua varten. Voit myös liittyä ainaisjäseneksi, jolloin maksat kerralla koko ikäsi kestävän jäsenyyden.

Ilmoita yhteystietosi puhelimitse tai vieressä olevalla lomakkeella jäsensihteerille osoitteeseen **Henna Hyrkäs Peltolankaari 3 B 4, 90230 Oulu** ja suorita jäsen- ja liittymismaksu tilille **Nordea 242518-2637**.

Tämän jälkeen saat samana vuonna aiemmin ilmestyneet jäsenlehdet ja lisätietoja yhdistyksen toiminnasta.

KYLLÄ, HALUAN LIITTYÄ SUOMEN PARTACOLLIET RY:N JÄSENEKSI!

Nimi: _____

Syntymävuosi: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Puhelin/sähköposti: _____